

вить незначну частку у фінансуванні інвестицій. Та за певних умов емісія цінних паперів може стати основним методом зовнішнього фінансування інвестиційних програм. Внески вітчизняних та зарубіжних інвесторів до статутного фонду як джерело формування інвестиційних ресурсів також має помітний потенціал.

Література

1. *Заїкіна О. О.* Аналіз стану туристської галузі України: реалії та проблеми інвестування // Наукові записки КІТЕП. Вип. 2. — К.: Знання України, 2002 — С. 151—160.
2. *Лацик І. П.* Соціально-економічний аспект розвитку туристичної інфраструктури України // Туризм в Україні: сучасний стан та пріоритети розвитку: Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції — Львів, 2005. — С. 52—55.
3. *Бланк И. А.* Управление инвестициями предприятия. — К.: Ника-Центр, Эльга, 2003. — 480 с.

Бурчик Т. В.

аспірантка

Національний транспортний університет

МЕХАНІЗМ ФІНАНСУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ВИТРАТ В УМОВАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ

Важливою умовою для досягнення стабільного економічного розвитку любого підприємства є активізація інвестиційної діяльності. Виконання цієї умови вимагає нарощування інвестиційних ресурсів та оптимізації процесу їх залучення. Особливістю інвестиційної діяльності в Україні є те, що вона відбувається за умов скорочення сировинної бази, зростання дефіциту фінансових ресурсів та інших соціально-економічних проблем. З переходом до ринкових відносин в діяльності підприємств з'явилося нове явище — фінансові ризики, серед яких особливе місце займає ризик втрати платоспроможності.

Функціонування підприємств в ринкових умовах спонукає останніх самостійно шукати форми та методи ефективного ведення господарства; вивчати внутрішнє та зовнішнє середовище, кон'юнктуру ринку; правильно оцінювати ступінь ризику. А особливо нагально стоїть потреба в суттєвих змінах організації аналітичних досліджень та їх методологічному забезпеченні.

Активізація інвестиційної діяльності в ринкових умовах передусім пов'язана з пошуком джерел і форм інвестування, які повинні забезпечити баланс між інвестиційними витратами та фінансовими можливостями.

Формування інвестиційних ресурсів потрібно розглядати як одне з найважливіших завдань не тільки інвестиційної, але й фінансової стратегії підприємства. Вироблення такої стратегії повинно забезпечити необхідними коштами як реалізацію інвестиційних проектів, так і нормальне функціонування та фінансову стійкість виробничої діяльності на перспективу.

Важливим елементом процесу фінансового забезпечення діяльності підприємств є вибір та раціональне сполучення джерел формування фінансових ресурсів. Після проведеного аналізу власних, запозичених та залучених джерел можна зробити висновок, що в сучасних умовах діяльності промислових підприємств неможливо віддати перевагу якомусь одному джерелу формування фінансових ресурсів внаслідок виникнення ряду негативних наслідків. Так, при використанні лише власних коштів виникає загроза обмеження зростання фінансового потенціалу підприємств, а використання тільки запозичених та залучених коштів, з одного боку, надає можливість виживання та прогресивного розвитку в умовах нестабільності, але з іншого боку значно підвищує ступінь ризику у фінансовій діяльності підприємств.

Дослідження показують, що такий шлях забезпечення підприємств фінансовими ресурсами, як сполучення їх джерел та визначення необхідного обсягу фінансових ресурсів, майже не використовується внаслідок відсутності теоретичних та методичних розробок щодо підвищення ефективності фінансового забезпечення інвестиційної діяльності.

При визначенні типів джерел фінансування інвестиційних проектів необхідно враховувати:

1. ризикованість проекту, так як чим довший строк окупності, тим ризикованіший проект;
2. часова вартість грошей, так як з плином часу гроші змінюють свою цінність;
3. привабливість проектів в порівнянні з альтернативними можливостями вкладення засобів з точки зору максимізації доходів та майна акціонерів підприємства при прийнятному ступеню ризику, так як саме ця мета для фінансового менеджера являється головною.

В основі системи фінансування інвестиційної діяльності лежить механізм її фінансового забезпечення, розробка якого вима-

гає розгляду та уточнення теоретичного підґрунтя основних понять і категорій з метою їх подальшого застосування.

Розроблений багатоваріантний механізм планування фінансового забезпечення можна умовно розділити на такі етапи:

1. Визначення надлишку чи нестачі джерел фінансування інвестиційної діяльності підприємства.

2. Розгляд всіх можливостей покриття нестачі джерел фінансування, або використання їх надлишку.

3. При потребі в зовнішніх коштах передбачена оптимізація їх структури.

4. Формування документу «Бюджет фінансування інвестиційної діяльності».

Суть розробленого механізму планування заключається в такій організації управління фінансами зі сторони відповідних служб підприємства, яка дозволяє залучати додаткові фінансові ресурси на найвигідніших умовах, інвестувати їх з найбільшим ефектом, здійснювати прибуткові операції на фінансовому ринку. Ефективність планування фінансового забезпечення інвестиційної діяльності досягається лише за допомогою тих прийомів та методів фінансового менеджменту, які поєднують в собі мистецтво передбачення динаміки економічних процесів та високопрофесійне володіння технікою фінансових та бухгалтерських операцій.

Розроблений механізм планування фінансового забезпечення інвестиційної діяльності є складовою комплексної системи управління фінансовими ризиками на підприємствах. Застосування даного механізму фінансового забезпечення дозволить забезпечити прийнятну платоспроможність підприємства, а отже запобігти ризику банкрутства; а також підвищити якість планування фінансового забезпечення інвестиційної підприємства. При розробці цього механізму дістала подальшого дослідження проблема оптимізації структури зовнішніх джерел фінансування.

Вакуленко А. В.,

канд. екон. наук, доцент кафедри менеджменту
Київський національний економічний університет
ім. Вадима Гетьмана

ТЕНДЕНЦІЇ ТА КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПЛАТФОРМИ РОЗВИТКУ ВИРОБНИЧОЇ СИСТЕМИ

На сучасній стадії суспільно-економічного розвитку, коли суттєво змінюється характер відносин між суб'єктами ринку, а